

Bootvluchtelingen

Je hebt ze in soorten: economische, politieke en ecologische vluchtelingen, jonge en oude, zij die over land, die over zee en die over land èn over zee tot ons komen. Als het laatste traject over zee is, dan zijn het bootvluchtelingen, kennelijk te onderscheiden van andere soortgenoten, alhoewel we spreken niet over voet-, fiets-, auto- dan wel busvluchtelingen. Bootvluchtelingen spreken het meest tot de verbeelding, wat niet wel zeggen dat ze ook daarom per definitie op veel steun en solidariteit kunnen rekenen.

Bootvluchtelingen zijn er altijd geweest. Misschien kun je zeggen dat Mozes de eerste was, die in zijn biezen mandje de Nijl afvoer om uiteindelijk aan het hof van de farao te belanden.

Dieren hebben samen met mensen ook gevaarlijke tochten gemaakt. Men denke aan de ark van Noach waarop alle paren dieren 150 dagen de zondvloed buiten boord wisten te houden, samen met Noach zijn vrouw, zijn drie zonen en hun echtgenotes. Een sterk staaltje survival experience.

Overigens wat korter geleden werden we geconfronteerd met de Vietnamese bootvluchtelingen. Achthonderdduizend medemensen waarvan er ongeveer 200.000 door hongersnood, ziekte, piraterij en orkanen omkwamen . Medemensen, met name politieke vluchtelingen, die een hun onwelgevallig regiem trachtten te ontvluchten. Herinnert U zich nog 23 juni 1979 toen aan het Nederlandse boorschip de Ned Drill 2 in de Chinese Zee door een visiersbootje met 300 zieke en uitgeputte vluchtelingen werd vastgemaakt? Uiteindelijk werden er 234 gered en 80 verdronken. Een deel van hen kwam uiteindelijk na allerlei hindernissen in ons land aan. De Vietnamese bootvluchtelingen in Nederland, in totaal

zo'n 16 000, werden hartelijk ontvangen en veelal in gastgezinnen geplaatst. Kom daar nu eens om.

Nu gaat het niet om een solidariteitsbetuiging maar om de confrontatie met een wezenlijke dreiging, waarbij Poetin vergeleken een peanut is. Misschien, zo is uitgerekend, melden zich, in de nabije toekomst, wel zo'n miljoen vluchtelingen aan de Europese grenzen. En we zijn al met 500 miljoen Europeanen! 501 miljoen, zou, zegt men, ons werelddeel ontwrichten en in zijn voegen doen kraken, enig economisch herstel tot een zekere illusie makend.

Maar gelukkig is daar de Europese Unie, het daadkrachtige Brussel. Er moesten wel een paar scheepsladingen bootvluchtelingen voor verdrinken, maar nu is men klaar wakker. Meer geld voor personeel en materieel om mensen te redden. Een groter gebied om te surveilleren, 5000 vluchtelingen eerlijk te verdelen onder de 28 een eigen belang hebbende staten van de EU. We gaan die smokkelboten vernietigen en de smokkelaars bij hun lurven grijpen. Het oplossen van het vluchtelingenprobleem is niet alleen in het belang van de arme sloebbers die slechts een paar duizend dollar voor een ticket naar Europa kunnen betalen, maar ook voor het paradijs alhier, waar anders heel wat minder gebraden duiven zullen rondvliegen. Wellicht gaat men ook investeren in opvang in de regio. Eventueel het bewaken van safe havens met militaire macht. Nederland kan daar dan een goede beurt maken als ervaringsdeskundige uit Srebrenica. En misschien komen er dan ook legale kanalen voor toegang tot Europa.

Maar het echte probleem blijft voorlopig nog buiten zicht. Effectieve, maar dan ook daadwerkelijk effectieve ontwikkelingshulp, einde aan economisch discriminerende maatregelen en militair ingrijpen waar zulks gepaard kan gaan met politieke, sociale en economische

veranderingen in overeenstemming met de daar aanwezige cultuur en godsdienst zijn een brug te ver. En zolang we die brug niet overgaan en vasthouden aan wapenleveranties aan dubieuze klanten, handelsbeperkingen, het dumpen van zwaar gesubsidieerde landbouwproducten en we de goedkope kinderarbeid aldaar nog afkeuren en tegelijk graag door de grote mensenvingers zien, zolang ons eigen Holland een belastingparadijs voor bepaalde multinationals is en bedrijven zo min mogelijk belasting in arme landen betalen, zolang zal er niet veel veranderen. Zolang zullen we de angst voor de vreemdeling die eraan komt cultiveren en uitvergroten.

In die situatie kunnen de twee huidige politieke bazen van ons land voor de Bühne een uitputtend gevecht leveren om een paar illegalen na korte opsluiting het land uit te jagen. Gelukkig dat het volk deze schending van mensenrechten en beschadiging van de reputatie van ons land als het land van Grotius niet zal pikken. Als straks Den Haag zijn arrestatieteams de provincie in stuurt met de opdracht de ongehoorzame burgemeesters bij de kraag te vatten, dan zal onze stakende sterke arm zulks zeker weigeren. Er komt niets van dat plan. Maar dat wist men in den Haag ook wel, vandaar de mogelijkheid het samen uiteindelijk toch nog over het lot van een paar asielzoekers hartgrondig eens te zijn.